קדשיו כי אין מחסור ליראיו כ
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא־
יחסרו כל טוב׃ לכו בנים שמעו־לי
יראת יהוה אלמדכם׃ מי האיש
החפץ חיים אהב ימים לראות טוב׃
נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר
מרמה׃ סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו׃ עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם׃ פני יהוה בעשי
רע להכרית מארץ זכרם׃ צעקו ויהוה
שמע ומכל צרותם הצילם׃ קרוב יהוה
לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע׃ רבות
רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה׃

שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה:
תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו:
פודה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל
החוסים בו:
לה לדוד ריבה יהוה את יריבי לחם את
לחמי: החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי:
והרק חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי
ישעתך אני: יבשו ויכלמו מבקשי נפשי
יסגו אחור ויחפרו חשבי רעתי: יהיו
כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה:
יהי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדפם:
כי חנם טמנו לי שחת רשתם חנם חפרו
לנפשי: תבואהו שואה לא ידע ורשתו

רשע לצדיק ומבקש להמיתו׃ יהוה לא
יעזבנו בידו ולא ירשיענו בהשפטו׃
קוה אל יהוה ושמר דרכו וירוממך לרשת
ארץ בהכרת רשעים תראה׃ ראיתי
רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן׃
ויעבר והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא׃
שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש
שלום׃ ופשעים נשמדו יחדו אחרית רשעים
נכרתה׃ ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם
בעת צרה׃ ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
מרשעים ויושיעם כי חסו בו׃
מזמור לדוד להזכיר׃ יהוה אל בקצפך
תוכיחני ובחמתך תיסרני׃ כי חציך

נחתו בי ותנחת עלי ידך׃ אין מתום
בבשרי מפני זעמך אין שלום בעצמי
מפני חטאתי׃ כי עונתי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני׃ הבאישו נמקו
חבורתי מפני אולתי׃ נעויתי שחתי עד
מאד כל היום קדר הלכתי׃ כי כסלי
מלאו נקלה ואין מתם בבשרי׃ נפוגתי
ונדכיתי עד מאד שאגתי מנהמת לבי׃
אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא
נסתרה׃ לבי סחרחר עזבני כחי ואור עיני
גם הם אין אתי׃ אהבי ורעי מנגד
נגעי יעמדו׃ וקרובי מרחוק עמדו [illegible]
וינקשו מבקשי נפשי ודרשי רעתי דברו הוות׃

כָלִיתִי׃ בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֺן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתֶּמֶס
כָּעָשׁ חֲמוּדוֹ אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם סֶלָה׃ שִׁמְעָה ג
תְפִלָּתִי יְהוָה וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי
אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל
אֲבוֹתָי׃ הָשַׁע מִמֶּנִּי וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ ל̇ מל̇
וְאֵינֶנִּי׃ מ
לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃ קַוֺּה קִוִּיתִי יְהוָה
וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי׃ וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר
שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן
אֲשֻׁרָי׃ וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּה ל̇ חל̇
לֵאלֹהֵינוּ יִרְאוּ רַבִּים וְיִירָאוּ וְיִבְטְחוּ בַּיהוָה׃
אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר שָׂם יְהוָה מִבְטַחוֹ וְלֹא
פָנָה אֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב׃ רַבּוֹת עָשִׂיתָ

אתה יהוה אלהי נפלאותיך ומחשבתיך ג ג חס חס בליש
אלינו אין ערך אליך אגידה ואדברה
עצמו מספר׃ זבח ומנחה לא חפצת
אזנים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת׃ ל כפ
אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר מל
כתוב עלי׃ לעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי׃ בשרתי צדק בקהל
רב הנה שפתי לא אכלא יהוה אתה ל כתו א
ידעת׃ צדקתך לא כסיתי בתוך לבי אמו
אמונתך ותשועתך אמרתי לא כחדתי
חסדך ואמתך לקהל רב׃ אתה יהוה ג
לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך ג ב
תמיד יצרוני׃ כי אפפו עלי רעות עד אין כתו ה

מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֺנֹתַי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת
עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי׃ רְצֵה
יְהוָה לְהַצִּילֵנִי יְהוָה לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחַד מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפּוֹתָהּ ולא
יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃ יָשֹׁמּוּ
עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֶאָח הֶאָח׃ פס
יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ כָּל מְבַקְשֶׁיךָ יֹאמְרוּ
ת[illegible] הַתְּשׁוּ[illegible] וַאֲנִי
עָנִי [illegible] עֶזְרָתִי וּמְפַלְטִי
אַתָּה אֱלֹהַי אַל תְּאַחַר׃ ג ג
לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ מא
אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה יְמַלְּטֵהוּ
יְהוָה׃ יְהוָה יִשְׁמְרֵהוּ וִיחַיֵּהוּ וְאֻשַּׁר ואשר ק

בָּאָרֶץ וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו׃ יְהוָה
יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ
בְחָלְיוֹ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חָנֵּנִי רְפָאָה
נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ׃ אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע
לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃ וְאִם בָּא לִרְאוֹת
שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר׃
יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי עָלַי יַחְשְׁבוּ
רָעָה לִי דְּבַר [illegible]
לְהוֹסִיף לָקוּם׃ גַּם [illegible] שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר
בָּטַחְתִּי בוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃
וְאַתָּה יְהוָה חָנֵּנִי וַהֲקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃
בְּזֹאת יָדַעְתִּי כִּי חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ
אֹיְבִי עָלָי׃ וַאֲנִי בְּתֻמִּי תָּמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי

לפניך לעולם׃ ברוך יהוה אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן׃

למנצח משכיל לבני קרח׃
כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג
אליך אלהים׃ צמאה נפשי לאלהים
לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים׃
היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר
אלי כל היום איה אלהיך׃ אלה אזכרה
ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך
אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה

המון חוגג מה תשתוחחי נפשי ותהמי
עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות
פניו אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן
אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער
תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל
משבריך וגליך עלי עברו יומם יצוה
יהוה חסדו ובלילה שירה עמי תפלה
לאל חיי [illegible]
[illegible]
ברצח בעצ[illegible] צוררי באמרם
אלי כל היום איה אלהיך מה תשתוחחי
נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי
לא חסיד מאיש מרמה ועולה תפלטני
כי אתה אלהי מעוזי למה זנחתני למה
קדר אתהלך בלחץ אויב שלח אורך
ואמתך המה ינחוני יביאוני אל הר קדשך יביאוני
ואל משכנותיך ואבואה אל מזבח אלהים
אל אל שמחת גילי ואודך בכנור אלהים
אלהי מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי
עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת
פני ואלהי

מ״ד

למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזנינו
שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת

בימיהם בימי קדם אתה ידך גוים הורשת
ותטעם תרע לאמים ותשלחם: כי לא
בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי
ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם:
אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות
יעקב: בך צרינו ננגח בשמך נבוס קמינו:
כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני:
כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות:
באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה
סלה: אף זנחת ותכלימנו ולא תצא בצב
בצבאותינו: תשיבנו אחור מני צר
ומשנאינו שסו למו: תתננו כצאן מאכל
ובגוים זריתנו: תמכר עמך בלא הון ולא

אלהים עולם ועד שבט מישור שבט
מלכותך: אהבת צדק ותשנא רשע על כן
משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך:
ד̇ חס̇ מר ואהלות קציעות כל בגדותיך מן היכלי
מח ביקרותיך שן מני שמחוך: בנות מלכים ביקרותיך
ביקרותיך מח נצבה שגל לימינך בכתם אופיר: שמעי
בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך ובית
אביך: ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך
צ̇ר̇ יי̇ והשתחוי לו: ובת צר במנחה פניך יחלו
עשירי עם: כל כבודה בת מלך פנימה
ממשבצות זהב לבושה: לרקמות תובל
למלך בתולות אחריה רעותיה מובאות לך:
תובלנה בשמחות וגיל תבואינה בהיכל

מלך: תחת אבתיך יהיו בניך תשיתמו
לשרים בכל הארץ: אזכירה שמך בכל
דור ודר על כן עמים יהודך לעולם
ועד: מו
למנצח לבני קרח על עלמות שיר:
אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות
נמצא מאד: על כן לא נירא בהמיר ארץ
ובמוט הרים בלב ימים: יהמו יחמרו מימיו
ירעשו הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו
ישמחו: עיר אלהים קדש משכני עליון:
אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים
לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות נתן
בקולו תמוג ארץ: יהוה צבאות עמנו

בשמותם עלי אדמות: ואדם ביקר בל ילין
נמשל כבהמות נדמו: זה דרכם כסל למו
ואחריהם בפיהם ירצו סלה: כצאן ל
לשאול שתו מות ירעם וירדו בם ישרים
וצורם לבקר וצירם לבלות שאול מזבל לו: אך
ק
אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני
ל סלה: אל תירא כי יעשר איש כי
חס ירבה כבוד ביתו: כי לא במותו יקח הכל

לא ירד אחריו כבודו: כי נפשו בחייו יברך
ויודך כי תיטיב לך: תבוא עד דור אבותיו ע
עד נצח לא יראו אור: אדם ביקר ולא
יבין נמשל כבהמות נדמו:

מזמור לאסף

אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבאו: מציון מכלל יפי אלהים
הופיע: יבא אלהינו ואל יחרש אש לפניו
תאכל וסביביו נשערה מאד: יקרא
אל השמים מעל ואל הארץ לדין עמו:
אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח:
ויגידו שמים צדקו כי אלהים שפט הוא
סלה: שמעה עמי ואדברה ישראל
ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי לא
על זבחיך אוכיחך ועולתיך לנגדי
תמיד: לא אקח מביתך פר ממכלאתיך
עתודים: כי לי כל חיתו יער בהמות
בהררי אלף: ידעתי כל עוף הרים וזיז

[illegible] כי לי

תבל ומלאה, האוכל בשר אבירים ודם

עתודים אשתה זבח לאלהים תודה

ושלם לעליון נדריך וקראני ביום צרה

אחלצך ותכבדני ולרשע אמר אלהים

מה לך לספר חקי ותשא בריתי עלי פיך

ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחריך

אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים

חלקך פיך שלחת ברעה ולשונך תצמיד

מרמה תשב באחיך תדבר בבן אמך

תתן דפי אלה עשית [illegible] דמית היות

אהיה כמוך [illegible]

בינו נא זאת שכחי אלוה פן אטרף ואין

זבח תודה יכבדנני ושם דרך
אראנו בישע אלהים:
נא למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו
נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע:
חנני אלהים כחסדך כרב רחמיך מחה
פשעי: הרבה כבסני מעוני ומחטאתי
טהרני: כי פשעי אני אדע וחטאתי
נגדי תמיד: לך לבדך חטאתי והרע
בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך: הן בעוון חוללתי ובחטא
יחמתני אמי: הן אמת חפצת בטחות
ובסתם חכמה תודיעני: תחטאני באזוב
ואטהר תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני

חנני כי בך חסיה נפשי ובצל כנפיך אחסה
עד יעבר הוות: אקרא לאלהים עליון לאל
גמר עלי: ישלח משמים ויושיעני חרף
שאפי סלה ישלח אלהים חסדו ואמתו:
נפשי בתוך לבאם אשכבה להטים בני
אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב
חדה: רומה על השמים אלהים על כל
הארץ כבודך: רשת הכינו לפעמי כפף
נפשי כרו לפני שיחה נפלו בתוכה סלה:
נכון לבי אלהים נכון לבי אשירה ואזמרה:
עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה
שחר [illegible]
כי גדל עד שמים חסדך ועד שחקים

אמתך רומה על שמים אלהים על
כל הארץ כבודך :
למנצח אל תשחת לדוד מכתם :
האמנם אלם צדק תדברון מישרים
תשפטו בני אדם אף בלב עולת תפעלון
בארץ חמס ידיכם תפלסון זרו רשעים
מרחם תעו מבטן דברי כזב חמת
למו כדמות חמת נחש כמו פתן חרש
יאטם אזנו אשר לא ישמע לקול
מלחשים חובר חברים מחכם אלהים
הרס שנימו בפימו מלתעות כפירים
[illegible]
ידרך חצו כמו יתמללו כמו שבלול תמס

יהלך נפל אשת בל חזו שמש בטרם
יבינו סירתיכם אטד כמו חי כמו חרון
ישערנו ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו
ירחץ בדם הרשע ויאמר אדם אך פרי
לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ
נט למנצח אל תשחת
לדוד מכתם בשלח שאול
וישמרו את הבית להמיתו הצילני מאיבי
אלהי ממתקוממי תשגבני הצילני
מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני
כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יהוה בלי עון
ירוצון ויכוננו עורה לקראתי וראה

ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל ססו
הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל
בגדי און סלה ישובו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפתותיהם כי מי שמע
ואתה יהוה תשחק למו תלעג לכל
גוים עזו אליך אשמרה כי אלהים
משגבי אלהי חסדו יקדמני אלהים חסדי
יראני בשוררי אל תהרגם פן ישכחו ק׳
עמי הניעמו בחילך והורידמו מגננו
אדני חטאת פימו דבר שפתימו
וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו
כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים

בגוים

הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו
נקמת דם עבדיך השפוך תבוא לפניך
אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני
תמותה: והשב לשכנינו שבעתים אל
חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני
עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם
לדר ודר נספר תהלתך

למנצח אל ששנים

עדות לאסף מזמור: רעה ישראל
האזינה נהג כצאן יוסף ישב הכרבים
הופיעה: לפני אפרים ובנימן ומ
נשה עוררה את גבורתך ולכה
לישעתה לנו: אלהים השיבנו והאר

פניך ונושעה׃ יהוה אלהים צבאות עד
מתי עשנת בתפלת עמך׃ האכלתם
לחם דמעה ותשקמו בדמעות שליש׃
תשימנו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו למו׃
אלהים צבאות השיבנו והאר פניך
ונושעה׃ גפן ממצרים תסיע תגרש
גוים ותטעה׃ פנית לפניה ותשרש
שרשיה ותמלא ארץ׃ כסו הרים צלה
וענפיה ארזי אל׃ תשלח קציריה עד ים
ואל נהר יונקותיה׃ למה פרצת גדריה
וארוה כל עברי דרך׃ יכרסמנה חזיר
מיער וזיז שדי ירענה׃ אלהים
צבאות שוב נא הבט משמים וראה

ופקד גפן זאת וכנה אשר נטעה ימינך
ועל בן אמצתה לך. שרופה באש כסוחה
מגערת פניך יאבדו. תהי ידך על איש
ימינך על בן אדם אמצת לך. ולא
נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא. יהוה
אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה.

פא למנצח על הגתית לאסף.

הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב.
שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל.
תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו.
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב.
עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים
שפת לא ידעתי אשמע. הסירותי מסבל

שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה׃ בַּצָּרָה
קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם
אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה׃ שְׁמַע עַמִּי אבחנך ר״ח
וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי׃ לֹא
יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר׃
אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי׃ וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת
לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם׃ לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ
לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ׃ כִּמְעַט
אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב
יָדִי׃ מְשַׂנְאֵי יְהוָה יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם
לְעוֹלָם׃ וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר

פב

דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ׃
מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב
בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃ עַד־מָתַי
תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ־סֶלָה׃
שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃ פַּלְּטוּ־
דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃ לֹא יָדְעוּ
וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי
מה אני אָרֶץ׃ אֲנִי־אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי
עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃ אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד
הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃ קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה
הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃
פג שִׁיר מִזְמוֹר לְאָסָף׃
אֱלֹהִים אַל־דֳּמִי־לָךְ אַל־תֶּחֱרַשׁ וְאַל־

תשקט אל׃ כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך
נשאו ראש׃ על עמך יערימו סוד ויתיעצו
על צפוניך׃ אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא
יזכר שם ישראל עוד׃ כי נועצו לב יחדו
עליך ברית יכרתו׃ אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים׃ גבל ועמון ועמלק פלשת
עם ישבי צור׃ גם אשור נלוה עמם
היו זרוע לבני לוט סלה׃ עשה להם כמדין
כסיסרא כיבין בנחל קישון׃ נשמדו
בעין דאר היו דמן לאדמה׃ שיתמו
נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע
כל נסיכמו׃ אשר אמרו נירשה לנו את בן אשר נירשה
נאות אלהים׃ אלהי שיתמו כגלגל כקש

כל בני אדם: מי גבר יחיה ולא יראה
מות ימלט נפשו מיד שאול סלה:
איה חסדיך הראשנים אדני מ׳ פס׳
נשבעת לדוד באמונתך: זכר אדני
חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים
עמים: אשר חרפו אויביך יהוה אשר מ׳ פס׳
חרפו עקבות משיחך: ברוך יהוה מ׳
לעולם אמן ואמן: פס׳

צ

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון
אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים

ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד
עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא:
ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים
בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה ל ומל
בלילה: זרמתם שנה יהיו: בבקר
כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב
ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך
נבהלנו: שת עונתינו לנגדך עלמנו שתה
למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך ל
כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם
שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה
ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעפה:
מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך:

למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה:
שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך:
שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה
בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו:
שנות ראינו רעה: יראה אל עבדיך
פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם
יהוה אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו: צא
ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן:
אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי
אבטח בו כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת

כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו׃ לא
תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם׃
מדבר באפל יהלך ׃ מקטב ישוד
צהרים׃ יפל מצדך אלף ורבבה
מימינך אליך לא יגש׃ רק בעיניך
תביט ושלמת רשעים תראה׃ כי
אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃
לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב
באהלך׃ כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך׃ על כפים ישאונך פן תגף
באבן רגלך׃ על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין׃ כי בי חשק ואפלטהו׃
אשגבהו כי ידע שמי׃ יקראני

17

בעבדיו: שלח משה עבדו אהרן אשר
בחר בו: שמו בם דברי אתותיו ומפתים
ל וחל בארץ חם: שלח חשך ויחשך ולא מרו
ויברו ל את דבריו: הפך את מימיהם לדם וימת
את דגתם: שרץ ארצם צפרדעים בחדרי
מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים בכל
גבולם: נתן גשמיהם ברד אש להבות
בארצם: ויך גפנם ותאנתם וישבר
עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק ואין
מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל
פרי אדמתם: ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם: ויוציאם בכסף וזהב
ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים

ב ב ב ר ה ק ה ח

בצאתם כי נפל פחדם עליהם: פרש
ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל ויבא
שלו שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור
ק ויזובו מים הלכו בציות נהר: כי זכר
את דבר קדשו את אברהם עבדו:
ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו:
ויתן להם ארצות גוים ועמל לאומים

יירשו: בעבור ישמרו חקיו ותורתיו
ינצרו הללויה

קו הללויה
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו:
אשרי שמרי משפט עשה צדקה

בכל עת: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו
בישועתך לראות בטובת בחיריך לשמח
בשמחת גויך להתהלל עם נחלתך: ח
חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו:
אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך
לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים ב
בים סוף: ויושיעם למען שמו להודיע
את גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב
ויוליכם בתהמות כמדבר: ויושיעם מיד
שונא ויגאלם מיד אויב: ויכסו מים
צריהם אחד מהם לא נותר: ויאמינו
בדבריו ישירו תהלתו: מהרו שכחו
מעשיו לא חכו לעצתו: ויתאוו תאוה

במדבר וינסו אל בישימון: ויתן להם
שאלתם וישלח רזון בנפשם: ויקנאו
למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה:
תפתח ארץ ותבלע דתן ותכס על עדת
אבירם: ותבער אש בעדתם להבה
תלהט רשעים: יעשו עגל בחרב
וישתחוו למסכה: וימירו את כבודם
בתבנית שור אכל עשב: שכחו אל
מושיעם עשה גדלות במצרים: נפלאות
בארץ חם נוראות על ים סוף: ויאמר
להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ
לפניו להשיב חמתו מהשחית: וימאסו
בארץ חמדה לא האמינו לדברו:

אהבתי: הפקד עליו רשע ושטן יעמד
על ימינו: בהשפטו יצא רשע ותפלתו
תהיה לחטאה: יהיו ימיו מעטים פקדתו
יקח אחר: יהיו בניו יתומים . ואשתו
חטף אלמנה: ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו
מחרבותיהם: ינקש נושה לכל אשר לו
ויבזו זרים יגיעו: אל יהי לו משך חסד
ואל יהי חונן ליתומיו: יהי אחריתו להכרית
בדור אחר ימח שמם: יזכר עון אבתיו
אל יהוה וחטאת אמו אל תמח: יהיו
נגד יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם:
יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף
איש עני ואביון ונכאה לבב למותת:

ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה
ותרחק ממנו וילבש קללה כמדו ותבא
כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: תהי לו
כבגד יעטה ולמזח תמיד יחגרה: זאת
פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע
על נפשי: ואתה יהוה אדני עשה אתי
למען שמך כי טוב חסדך הצילני: כי
עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: כצל
כנטותו נהלכתי ננערתי כארבה: ברכי
כשלו מצום ובשרי כחש משמן: ואני
הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם:
עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך:
וידעו כי ידך זאת אתה יהוה עשיתה:

יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך
ישמח: ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל
בשתם: אודה יהוה מאד בפי ובתוך
רבים אהללנו: כי יעמד לימין אביון
קי להושיע משפטי נפשו:
לדוד מזמור נאם יהוה לאדני
שב לימיני עד אשית איביך הדם
לרגליך: מטה עזך ישלח יהוה מציון רדה
בקרב איביך: עמך נדבת ביום חילך בהררי
קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך: נ
נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם
על דברתי מלכי צדק: אדני על ימינך מחץ
ב חד מל וחד חס ביום אפו מלכים: ידין בגוים מלא גויות

מחץ ראש על ארץ רבה׃ מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש׃

הללויה׃ אודה יהוה בכל לבב קוא
בסוד ישרים ועדה׃ גדלים מעשי יהוה
דרושים לכל חפציהם׃ הוד והדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד׃ זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יהוה׃ טרף נתן ליראיו יזכר
לעולם בריתו׃ כח מעשיו הגיד לעמו
לתת להם נחלת גוים׃ מעשי ידיו אמת
ומשפט נאמנים כל פקודיו׃ סמוכים לעד
לעולם עשוים באמת וישר׃ פדות שלח
לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא ש
שמו׃ ראשית חכמה יראת יהוה שכל